

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

עין משפט
נр מצואה

תורה או רשותם
ו. אל יי' ויאר לנו אסרו
הן בעבטים עד קדנות
המוכחת ההלים קייח כו

לעוי רשי	כני
קוניגש (קוביני-ש). גינויו,	סס
מכילום נדלים ועגולות.	ג'קוק
איישטריך". א. פוקר, כידים.	אנט

ל: טפיו כטול, מפעמלה
סם מיטיק: מתרני' וגקל
גינענערן געל פ. וועז
צעלאך מקרלוּת אפֿאַמְּלוּן
וכי ליבשן הו צרייך אלא אימא על גב
ההאטטמאָן אמר רחכָא אמר צ' (רב) יהודה
א'ירר הבית סטוי כפּול הוה סטוי לפּנים מסטוי:
מִתְנָן, מצוח ערבה ביצה מצד מקם היה למטה
מיורשלים ונקרא מוצא יורדן לשם זומלקיין
משם מרכיבות של ערבה ובאי זוקפּין
אוותן בצד המובח וראשיין כפּופּין על גבי
המובח תקעו ודריעו ותקעו^ט בכל יום
מקיפּין את המובח פּעם אחת ואומרים
היום מקיפּין את המובח שבע פעמים^ט בשעת
פטירתן מהן אין אומרים יווי לך מובח יווי
ליך מובח ר' א' אומר ליה ולך מובח ליה ולך
מובח במעשיהם בחול בר מעשיהם בשבת
אלא שהו מלקטין אותן מעובב ומוניחין
אוותן בניגיות של זהב כדי שלא יכמושו
ר' יוחנן בן ברoka אומר חירות של דקל
הרו ביבאן וחוכטין אותן בקרע בצד
המובח ואותנו הום נקרא חבות חירות מיד
הtinyot שמוטין את לוליבין ואוכליין
אתהרגזין: גמ' תנא מקום קלニア הוה
וותנא דידן מ"ט קרי לה מוצא איידי דמייפּ
מכרגא דמלכא קרי לה מוצא: ובאי
חווקפּין אותן בצד כ'': תנא אוי רבות ואורכות
ונגבותה אחד עשר אמה כדי שייה גוחות על
המובח אמר מורייר משום מר זומרא
שמע מינה על היסוד מנה לחו מבריז'ה עלה אמה
דעתק אארעד מנה לחו דאי סלקא
רכנס אמה וו יסוד עליה חמש וכינס אמה
חו סובב עליה שלש וזה מקום הקרןנות
ונגרות על גבי המובח היכי משכחת לה
אלא לאו ש' מ' איסוד מנה לחו שמע
מינה אמר רבי אבחו מא קראה שנאמור
יש איסרו לת בעכוותים עד קרנות המובח א"ד
אבחו אמר ר' א' כל הנוטל לולב בגיןדו
וזהדרם בעכוותו מעלה עליו הכתוב כאילו
בנה מובח והקריב עליו קרבן שנאמור
אספו

מסורת הש"ס

הנחות הב' ח

הנחות מהר"ב
רנסבורג

מוסף רשי

